

W C
542

149
4
ILLUSTRISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO,

D. JOHANNI
ERNESTO JUNIORI,
DUCI SAXONIÆ, JULIÆ,
Cliviæ, & Bergæ, Landgravio Thuringiæ,
Marchioni Misniæ, Comiti Marchæ & Ravenspurgi,
Domino Ravensteinii. Magnificentissimo Rectori Aca-
demix Jenensis, Domino suo clementissimo.

*Victoriam auspiciatissimam, & primam coronam
in ludis equestribus ab Imperatore Augustissimo, Serenissimis Ele-
ctoribus, Celsissimis Principibus, Generosissimis Comitibus ac Baro-
nibus, & deniq, Nobilissimis ab equitibus Francofurti, Die 17. Junii, hujus
labentis anni factis, DEO DUCE, virtute Comite, fortunâ pedisequâ
feliciter partem subjectissimè gratulantur omnes
boni*

Sed maximè tamen Academiae Jenensis
Cives & Alumni præsentés simul &
absentes.

J E N Æ,

Typis HENRICI Rauchmaul.

ANNO 1612.

ILLUSTRATISSIMO PRINCIPI

A C D O M I N O

D. JOHANNI

ERNESTO JUNIORI,

DUCI SAXONIAE JULIAE,

Civitate & Bergae, Landgraviae Thuringiae,

Marchionum Milinae, Comitum Marchiae & Ravensburgae,

Domino Ravensburgae, Regibus Saxoniae & Borussiae,

Domino Saxoniae, Domino suo clementissimo.

Veritas in seipsum, et prima coronata

in luce operibus ab operatore angustissimis, secretissimis et

clarissimis, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum, et in seipsum,

Seo maxime tamquam Academiae Jenensis

Civis & Alumni praesens sumi &

absentes.

J. E. N. E.

Typis Henrici Brandmanni

ANNO 1712.

I.

Xere jam tandem Juvenis celsissime vires
 JAN-ERNESTE tuas Martis & artis
 opus,

Nec te pœniteat Musarum castra sagaci
 Perlustrasse animo Pieridumq; choros.

Artem Mars sequitur fortesq; ad fortia mittit.

Musa nec imbelles degeneresvè facit.

Litterulæ lingvam; dextram mavortia facta

Informant; pietas pectus: amica Trias!

Hanc in te Cæsar miratur, & inclitus Ordo

Imperii procerum, Nobilitasq; frequens.

Præripis hâc palmam cunctis: Nam dextra Potentis

Dexteritate manum, lingvam animumq; regit.

Hoc Duce Victor abis famâ super æthæta notus

Hic lauro crines cingit & ense latus.

Hunc Tibi propicium semper precor. Omina fausto

Applaudunt Proceres, Cæsar & ipse. Vale.

Abraham Lange S. Th. D. Aul. Vin.

Ecclesiast. & ejusd. Diœces.

Inspector.

II.

*S*chwerdstettensi aquila; meritæq; in agone corolla

Quis quæso felix omen inesse neget?

Arte vales & Marte vales Dux inclyte, laudem

Nominis à sera posteritate ferēs.

Johann. Gerhard D.

A 2

III. Pro-

Prosopopeïa Salana

Ad

Illustriss. Principem atq; Dn.

Dn. JOHANNEM ERNESTUM,
Ducem Saxoniae &c. Rectorem ma-
gnificentissimum.

IAN-ERNESTE tui mensuram nominis implens
 Ipse tibi famâ pandis ad astra viam.
 Excitet ille abavus JOHANNES pacis amator,
 Excitet ERNESTUS Martius ille furor.
 Fama voluptatis cumulo me nupera totam
 Complevit stringens mentem animumq; mihi;
 Ensiserum cinxisse latus gladio, torquemq;
 Jure sodalitiî ferre dedisse tibi.
 Rettulit & divo MATTHIAE sceptrâ coronamq;
 Imperii proceres contribuuisse sacri.
 Quâ Mœnus rapido FRANCFURTI mœnia cursu
 Præterit, & fluvio proluit arva suo.
 Hic ludum indixit Cæsar, referebat, ut orbem
 Qui medium; donum ferret & ille simul.
 Ipse volans Cæsar primus medium abstulit, illi
 Quam merito primas fata dedisse putas?
 Hunc Electores aliquot, sanctusq; Senatus
 Principum ut & Comitum nobiliumq; cohors
 Ingenti sequitur numero; solum tamen inter
 Hos JAN-ERNESTUM palma secunda manet.
 Præsul at Elector, quem diva Colonia misit,
 Ex auro poculum præmium habere dedit.
 Poculum habens cervi formam, cui nuda Dione
 Insidet, & plenâ cinctus Amor pharetrâ
 Venatum hæc ducit binos, quorum Anglia misit
 Alterum, ut invigilet cingere septa, canes.

Hic

Hic sub virgultis lepores videas latitare,
 Muscarum hinc atq; hinc & volitare genus.
 Alta duos digitos basis hinc facit arte magistra
 Cornigerum auratos sponte movere pedes.
RUTENUS senior proavis hoc mille superbus
 Prætulit, ut mos est, alite vectus equo.
 Hoc equidem fieri reor haud sine numine divum,
 Est nec in augurium mens mea læva tuum.
 Nam Celadon senior fatorum arcana tuorum
 Mente revolvebat cuncta notans memori.
 Sacrorum curam, connubia læta canebat,
 Cum divis firmum fœdus amicitia.
 Sacra notat Præsul, thalamos Citherea secundos,
RUTENUS Rutæ signat amicitiam.
 Laudem cervus habet, quem machina commover, ibit
 Illa per ignivomi Solis utramq; domum.
 Musca levis, pictus squalentia terga lacertus,
 Quæ vincenda tibi, denotat invidiam.
 Sceptrigerum imperii lætatum, credo quod abs se
 Saxoniae Princeps dona secunda tulit.
 Illa domus pietatis amans, & pacis asylum,
 Rebus in adversis non rude pectus habet.
 Gratulor hoc postquam tibi, vix mihi credis, alumna
 Pertentent pectus gaudia quanta meum?
 Non sine me tibi partus honos, pars una Magistri,
 Altera pars mea, sed tertia tota tua est.
 Ne cedas cœptis moneat te fida canum vis,
 Gloria inexhausto nempe labore venit.
 Dulce equidem digitis monstrariet, ille parentes
ERNESTUM & JANUM Martis & artis habet.
 Sanguinis hæc laus est, ausis sed utrumq; referre,
 Hoc opus; hinc poscens ille Rhodus choreas.
 Perge tuo exemplo, virtute incendere fratres
 Septenos artis Martis & illecebras.
 Exemplo vobis fuerint quatuor patruales,
 Altenburgiacæ firma columna domus.
JANE PHILIPPE, tuis, **FRIDERICE**, & **JANE GUILLEME**,
 Inceptis meritò mollia fata precor.
 His, **FRIDERICE GUILLEME**, addis te, nomine patrem
 Ipse refers, factis æmulus esse velis.

A 3

Testis

Testis ELISTER erit qui primo ætatis in ævo
 Ad laudem vobis monstrat inire viam.
 Omnes illustres animæ, Heroum incrementum,
 Rutæ florentis germina conspicua.
 Tollitis in magnam spem nos, in utrumq; paratum
 Quod sese cunctis quisq; probare queat.
 Sollertes dabitis vos, seu quis ludicra Martis
 Arma cupit Musis sive vacare lubet.
 Ite per exemplum vestrorum quisque parentum,
 Addite vestra horum nomina nominibus.

Johannes Suevius D.

IV.

Macte animo juvenis, virtuteq; macte. Quod olim
 Civibus Eleis, victor Olympiaci,
 Hoc tu subiectis, Primis mirentur ab annis
 Sic te subiecti. Prædicet Imperium.
 Hanc tibi, Pastori populi, Jovis armiger ales
 Portendit palmam, limite capta tuo?
 Unguibus imbellem prædam dum captat, in agro
 Armiger Augusti quem notat ense suo.

Principi suo Victori

Devotè acclamabat,

Fridericus Horsleder.

V.

Parodia Horatiana ex II.
Carm. Od. XII.

Nolis longa scholæ tædia, PRINCIPUM
 JAN-ERNESTE, Decus, nec procerum mare
 plenum difficili consilii alite
 aptari cytharæ modis

nec

nec noctis tremulâ voce boatuum,
clamotes, domitosq; augurio bono
effrenes juvenes, unde periculum
florens contremuit schola

FRIDRICI proavi. Sed melius tua
dicent historiae praelia, COESARE
Spectante & populo, ductaq; per vias
tacti vascula circuli.

Et me Musa Ducis pondere dexteras
hastas, me voluit dicere floridum,
præstantes animos & meritis bene
dignum pectus honoribus.

Quem ferri nec equo dedecuit cito,
nec certare foro, nec dare brachia
Vibrantem jaculis æta, COESARIS
ROMANI celebrem die:

Num tu quas tulerit dives America,
aut quas pinguis opes fuderit India
permutare velis fœnore, quod DEUS
& COESAR dedit inclutus?

dum vas INDUPERATORIS datur aurcum,
aptaturq; comis viva corollula,
& dextræ facili lucidus annulus
tandem virgineâ manu.

*Collegii Philosophici p. r.
Decanus*

M. Thomas Sagittarius, Professor
Publicus.

VI.

PARODIA HORATIANA

ex lib. 2. Carm. Od. 19.

REGEM *celebris ludicra Circuli*
Vidi parantem: (credite posteri:)
Ducesq; certantes, & apte
Egregieq; scopum petentes.

Evax!

Evax! novâ cor letitiâ exilit:
 Plenoq; Phœbi flamine turgidum
 Exclamat: evax! plaude **PRINCEPS,**
 Plaude tuo memorande honore.

Fas prepotentis sit mihi **CÆSARIS**
 Scitè elaboratum αὐτομάτων, scyphum &
 Cantare gemmatum, atque sertum:
 Præmia digna Ducis trophæo.

Fas & novellum hunc Ordinis additum
 Augusti honorem insigniaq; aurea:
 Quæis te sacri **IANUS GEORGIUS**
 Ensifer Imperii beavit.

Tu **REGIS** in te, tu procerum omnium,
 Tu lauriportis splendidus in jugis,
 Sic **JANE-DUX-ERNESTE** flectis
 Non sine laude decente vultus.

Tu, cum brabeium nomine **Cæsaris**
COLONIENSIS traderet inclytum,
 Sermone deprômsti polito
 Socraticoq; lepore grates.

Tu nempe tali munere dignior
WERDERO eras: quanquam sat idoneus
 Hic ipse censebatur, idem
 Victor, & hoc tibi par honore.

TE ducat almus Spiritus, aureis
 Donis decoris; desuper applicans
 Auram: & repellens viperinas
 Demonis insidias maligni.

In ejusdem Symbolum.

SAPIENTER ET CONSTANTER.

& alterum Dn. Parentis

beatiss. mem.

DOMINE DIRIGE ME IN VERBO TUO.

Tege-

Τετραστιχον αναγραμματικον.

JOHANNES ERNESTUS
DUX SAXONIAE, JULIAE, CLIVIAE ET BERGAE,
LANDGRAVIUS THURINGIAE, MARCHIO MISNIAE,
COMES DE MARCA ET RAVENSPUR-
GO, ET DOMINUS RAVEN-
STEINI.

Ut SAPIENTER agam res ET CONSTANTER agendas:
 ME DEUS IN VERBO DIRIGE vive TUO.
 En! mihi es auxilio: sic de in rege numine, JOVA:
 En! lux, ara, salus, anchora sacra mihi.

*Elias Reusnerus Leorinus Histor. & Poet.
 in Salanâ Profes. publ. devota congra-
 tulationis & obsequii ergo F.*

VII.

Dum Patris in solio, Fratrisq; locatus a vitam,
 Induitur trabeam, sceptriq; potitus honore
 Germanis, Italisq; viris dare mascula jura
 Incipit ad gelidi primùm vada pervia Moeni
 Matthias patrii novus arbiter orbis, & urbis
 Romuleæ, ditione tenens fortesq; Bohemos,
 Pœoniaq; graves populos, veteresq; Liburnos:
 Tu quoq; Saxonix Princeps *Erneste Johannes*
 Francopori patulos dextro petis oscine muros,
 Spectatum veniens, veniens specteris ut ipse.
 Risit Atlantiades lætissimus hospite tanto,
 Dives Atlantiades, magnæ qui præsidet urbi.
 Sed Mars, hic meus est Princeps ait, aspice, ferrum,
 Ille feret deinceps: quæstus tua cura, tuum cor,
 Penula zingiberi, piperis toga, vestis olivæ,
 Et si quas alius merces temerare soletis
 Tuq; , tuiq; fide: sed parcere præstat amico.
 Hæc ita Gradivus solitâ jam percitus irâ,

B

Vera

Veratamen dixisse Deum patet, optime Princeps,
Paucorumq; moram constat docuisse dierum.

Nam cum sufficeres armis, frameæq; gerendæ,
En tibi jus gladii, propriâ Septemvir & ensem,

Ipse manu defert, prisco de more parentum.

Ensifer Imperii, sub quo tutore beatus

Exigis innocuæ florentia secla juventæ.

Inq; sui partem quoq; te vocat ordinis, in quem

Non, nisi quos nebulas supra, nubesq; citatis

Alma vehit pennis virtus, adsciscere fas est.

Post ubi quinta dies roseo fulgebat olympo,

Imperii Cæsar proceres ad equestria Martis

Protinus invitans certamina præmia ponit,

Præmia gemmatis lucentia pocula signis,

Argentiq; graves loculos, auriq; talenta.

Si qui fortè velint tenues hastilibus orbes,

Et rapido, faciliq; manu destringere ferro,

Perq; citis equites circum volitare caballis.

Conveniunt, quos laudis amor, quos gratia Magni

Cæsaris, & virtus sibi non malè conscia blandis.

Exciet illecebris, generosaq; pectora pulsat,

Summis cum Ducibus, Comites, mixtiq; Barones.

Et quos Nobilitas prisca ab, origine longa,

Ducit avis, sine labe viri, sine crimine vitæ,

Octoni numero decies, septemq;, fidelis

Quos Dea Mnemosyne, quos publica fama recenset.

Jam loca sortiti spacium sibi quisq; tributum.

Occupat, & cupidas interritus arrigit aures.

Mox, ubi commissos ludos tuba nunciat: Ecce

Primus abit ventis, & fulminis ocyoralis

Matthias rerum dominus; quid quærimus? aufert

Orbiculum, plausuq; volat, fremituq; secundo

Cæsaris exemplum, monitusq;, fidemq; secuti

Incurrunt alii, laxantq; decenter habenas,

Præci-

Præcipitesq; ruunt, metamq; feruntur ad illam
 Pendula qua certis patet ictibus, ordine, quem fors
 Cuiq; dedit, fodiuntq; viri calcaribus armos
 Quadrupedantis equi, celeres qui curfibus auras
 Provocat, & summâ vestigia ponit arenâ
 Aliger, & calidos spirans è naribus ignes.

Ille scopû medium ferit, hic quæ proximus ambit
 Circulus, extremas alius perstringere ferro
 Vix potis est oras, effundit in aëra vires
 Ultimus, & vacuum prædâ sine surrigit hastam.

Hos inter medius, ceu Phosphorus inter Olympi
 Sidera, conspiceris Princeps *Erneste Johannes*
 Vectus equo spumante, Ducum flos inclyte, nonâ
 Jam vice Salani caput, & decus omne Lycei.
 Tu quoties medio citus æquore curris, amica
 Prosequitur caveæ studiis te concio. Vidit,
 Vidit, & obstupuit, toties te figere metam,
 Et validâ penetrare manu, captamq; referre,
 Magnorum gravis ordo patrum, populiq; Corona.

Unus erat numeri tibi par *Detrichus* honore
 Nobilitate potens *Werdenius*, hic ubi Sala,
 Et vagus *Alcanios* *Albis* spatiantur in agros,
 Quem tua *Mauriti* Princeps fovet aula, beatos
 Cattorum populos, qui Martis & artis alumnus
 Imperio longâ patrio sub pace gubernas.
 Huic quoq; jam solus soli contendere iussus
 Victor abis, palmamq; capis, meliorq; triumphas.

Exoritur clamorq; virûm, clangorq; tubarum,
 Tympana pulsa fremunt, magnoq; fragore tremiscunt
 Ardua tectorum, cœlum procul omne remugit.
 Exaltâ glaucum *Mœnus* caput exerit ulvâ
 Sed refugit, metuitq; novas sub gurgite turbas.
 Stat sonipes & frena ferox spumantia mandit

B 2

Argu-

Argutisq; caput micat auribus, & tremit artus,
 Hinnituq; furit superas animosus in auras;
 Nec mora: Judiciū Princeps ad equestre vocaris,
 Et te victorem placido pius ore salutat
 Præsul, quem dominum non dedignabere priscis
 Nota per imperium populosa Colonia seclis,
 Fernandus Bojæq; domus, sacriq; palatiū
 Et Comes, & tumidi Princeps ad cornua Rheni.
 Virtutemq; tibi, partosq; lubenter honores
 Gratatur, studiumq; novi (quem numina fervent)
 Et patrocinium semper tibi Cæsaris offert.
 Utq; teras hoc laudis iter, similisq; parentum
 Esse velis deinceps, verbis hortatur amicis,

Hæc ita Septemvir: mox inclyta dona benigni
 Induperatoris peragens tibi tradit habendum
 Insignem phaleris cervum, maculisq; decorum,
 Non qui Semanæ peragret juga pinea sylvæ,
 Arduennamq; fugâ superet, saltusq; per altos
 Hercyniæ captet gelidam sub frondibus umbram,
 Sed novus argento crater fabricatus, & auro,
 Quem fortasse queas magnam vocitare culullum.
 Hujus tegmen erat Dea nuda, nec omnibus idem
 Est animus, castinè Venus sit mater amoris,
 An Dictynna magis: pars invenit utraq; caussas.
 A tergo pharetratus amor stridentia torquet
 Spicula: sed illa prior, dextraq; manuq; sinistra
 Ichnobatenq; trahit loro; fortemq; Molossum
 Venatum dubiæ per tesqua virentia sylvæ.
 Hic lepores latitare vides, pictosq; lacertos,
 Et scarabæorum crustas, gracilesq; cicadas,
 Nec tacitas alibi ranas, nisi parva Seryphus
 Quâ jacet, & medio depressior æquore fumat.
 Pes cyathi rotulis, si tendere cœperis, actus
 Sponte sua facit ire feram, certatq; columbæ,

Quam

Quam maris & terræ, numeroq; carentis arenæ
 Nubiferas mensor docuit volitare per auras.
 Cæsaris hoc virtus te munere donat, & ipse
 Lætus adest, coramq; tuos videt auctor honores
 Terga premens sudantis equi, cui patria tellus,
 Quæ currus fluvio lavat ultima Solis Ibero,

Quid tibi tunc animi Princeps? calor igne^o omnē
 Urebat faciem pulchros diffusus in artus.
 Mens tamen una manet, tandemq; silentia rumpens
 Non equidem tantis me dignor honoribus, inquis.
 Si tamen hanc palmam nemo movet ordine: summi
 Cæsaris egregium munus, vestriq; favoris
 Esse scio, fateorq; lubens, semperq; fatebor
 Et grates reverenter ago, memorisq; vicissim
 Pectoris obsequium voveo, dum vita manebit.

En sifer hæc lato Princeps obit omnia visu,
 Inq; sinu gaudens decus hos commune, sibiq;
 Esse putat, domuiq; suæ, quæ plurima Rutæ
 Germina pulvillis rigui benè nutrit in horti.
 Tum verò capiens tibi tradita munera, Princeps,
 Accola magnanimus vitrei Ruthenus Elistri,
 Garrula qui sacris Geræ facit ocia Musis,
 Os humerosq; Deo similis, gressusq; viriles,
 Te præit, & mediâ defert sublimis arenâ.
 Interea lituiq; sonant, & cornua: festo,
 Quid verbis opus est, omnis strepit aula tumultu.

Et jam finis erat, fessioq; ruebat Olympo
 Vespera: tum choreas plaudunt, pedibusq; treme^t
 Alternis quatiunt terram Juvenesq;, Viriq;,
 Et faciles doctæ gyros agitare puellæ.
 Hic alius tibi surgit honos, mitissime Princeps,
 Nam tibi fert primas virguncula bellula grates,
 Illa Palatino fata sanguine, datq; corollam

A 3

Cui

Cui puri rutilans erat additus annulus auri.
 Hoc tua certa manus pepetit tibi munus, & hasta.
 O dryfo sacrandæ Deo, memorabilis hasta,
 Transadigens toties dubium sine fraudibus orbem.

Hos igitur ludos, Princeps *Erneste Johannes*,
 Quæ censes precor esse tuæ præludia vitæ?
 Dicam. Quæ melior tibi fors dedit, illa profectus
 Wimariâ vix dum poteras sperare: sed omnem
 Spem superasse vides æqui pia numina cœli.
 Hæc eadem fortuna virum comitabitur, & te
 Provehet ad summos, & eris quoq; dignus, honores
 Acris hyems miseram plus quam duo secula pressit.
 O Enagoram, Cauri q; graves, Borea q; furentes
 Evomere nives geminâ, quis nescit ab ursâ.
 At deinceps ibunt tepidi genalia veris
 Tempora, tum culmis agros cerealibus æstas
 Vestiet, autumnus fruges effundet, & omnes
 Amissas reparabit opes concordia, fuscis
 Scindere quam quondam potuit dolus unus Iberi.
 O utinam liceat mihi tum quoq; ducere vitam,
 Cum patrias olim Princeps moderabere terras.
 Non me carminibus vincet Rhodopeius Orpheus,
 Nec Linus, aut veterum quidquid fuit undiq; vatum
 Conaborq; lubens totum vulgare per orbem
 Saxonica laudesq; domus, & nomina Gentis.
 Claudite jam rivos pueri, lat prata biberunt.

*Debita subjectionis
 ergo F.*

Wolfgangus Heider M.

IIX. IN-

IIX.

INGRESSUS VINARIAM

Illustrissimi, Celsissimiq; Principis ac Domini;

D N. JOHANNIS ERNESTI
Junioris; Ducis Saxoniae, Juliae, Cliviae,
 Montium; Comitis Provincialis Thuringiae, Marchionis Misniae,
 Comitis de Marca & Ravenspurgo, Dynastae in Raven-
 stein &c. Rectoris Academiae Jenensis Magnifi-
 centissimi:

Cum, finitis S. Romani Imperii Comitibus,
Franckfurto, ob praecleara animi generosi specimina ibi-
dem edita, Virtute & Honore triumphans,
rediret;

IX. Calend. Julii, A. S. ∞ 1612.

D*um Thuringiacas, Virtute & Honore triumphans*
Princeps, JAN- ERNESTUS adit feliciter oras;

OENAGORÆ juga verna plaga latantur; ad undam
 Subsiliunt glaucâ canentia fronde salicta:

Bucca dat arifonos plausus; stant ordine cives:

Armigeri; sclopporumq; horrore athera terrent:

Ipsemet excitus sonitu Sylvanus, amœnô

E nemore egreditur, vultuq; oculisq; stat extrâ

Attonitus virgulta, novo spectamine captus.

At citò pulverulenta velut, Comitum agmine, nubes

Apparet Princeps J. ERNESTUS, & inclytus Heros

A facie ignotus; quique obviat insuper, Hermes

Aula acris TEUTLEBIADES serie: Ipse serena

Principis ora tuens patulo campi equore; rursus

Erondea tecta subit querceti, voceq; agresti

Oreadas Dryadasq; vocat; jubet ordine Nymphas

Instaurare chorum: praet ipse; corona sequuntur

Musica, & occantant reduci DUCI amabile metrum:

Salve

S Alve propago RUTÆ,
Pro Patriæ salute

Qui jam inchoas labores,

JAN-ERNESTE Patrone!

Macte ô vigore macte

Princeps! Honore macte;

Virtute macte Princeps,

JAN-ERNESTE Patrone!

En viva imago PATRIS

JOHANNIS enitescit!

En denuò virefcit.

Per TE pristina Virtus.

Crescat patrita Virtus;

Crescat patrata Virtus;

Virtus avita crescat,

JAN-ERNESTE Patrone!

SAPIENTER inchoabis,

CONSTANTER exequeris:

DICE hoc docet SALANA,

JAN-ERNESTE Patrone.

Audisne TE st' Phœbum

Sibi gratulari ephœbum?

Plaudit JENÆA Clio

In convallibus; io!

Hoe

Hoc cantu, plenô nemus omne responfat ovatu,
 Grexque avium cantor, crispanti gutture vernat.
 Ipse JAN-ERNESTUS frenum levat arte, caballus
 Altiùs ingreditur; gressus glomerare superbos
 Incipit, & fulvam flexâ quaterere unguâ arenam.
 Intereâ heroô SALANUS Apollo cothurnô
 Proximat, & grandi eloquio mera gaudia promit:
Pande fores, EUPHEME animosa, & limina pande
GLORIÆ eburna; tubas infla Polyhymnia, ut ausu
Applausuq; recente, JENÆA theatra resultent!
Marspiter effere ubi tua turgida vota? quid audes
Temnere Phœbicolas? an vita umbratilis hac est;
Quæ simul indoctos slictu sollerte lacertos
Erudit, indultu nostrô, sub gymnade nostrâ?
Aggredere ô magnos, aderit jam tempus, honores,
Clara Ducum soboles, magnum Ducis incrementum!
Perge Themis Musasq; sequi, Dux inclute, perge!
 ARTI sic stabit sua gloria, gloria MARTI;
 Personamque ferēs non inconcinnus uttamque.

*Debita subjectionis & gratulationis
 humill. ergo F.*

M. Balthasar Gualtherus, Thuring.
 Profess. publ.

IX.

Cujusvis non est, Cycli contingere centrum;
Solius aſt docti: fatur Aristoteles.
Sic non cujusvis, equitando tangere cyclos,
Atq; in iis haſtâ centra tenere probè.
 Excipio te JAN-ERNEST Celsissime PRINCEPS,
Qui centra & cyclos tangere ritè potes.
 Mænia FRANCFURTI viderunt, vidit & ipse
 CÆSAR: quid? totum vidit id IMPERIUM.

C

Hinc

Hinc tibi VICTORIS meritò gratamur HONORES.

Gratatur nec non gens studiosa simul.

Sit maneat tecum VICTORIA, GLORIA semper:

Semper & ad nostri limina VICTOR erit.

humilimæ subjectionis ergò

συχαίρωv fac.

M. Mich. Wolfius Philosophia Natur.

Prof. P.

X.

QUIS tecum Genius? tecum quis Spiritus? O Dux:
Jan. Erneste, animum quis DEUS intus agit?

Inter Scipiadas, Fabios, Numas, & Ulysses

Æacidas, Priamos, Scipiadasq; meros

Tyro Neoptolomus vinctes, dupliciq; trophæo

Cæsare Matthia iudice, Victor abis.

Verè hoc à Domino; vix est mortale quod audes,

non hominis, tantos vincere posse DEOS:

Verè hoc à Domino; sine quo nec dextera certa

lancea nec felix esse vel ulla potest.

Dirigat Hic & deinde tuos, DUX OPTIME, gressus,

& donet vitæ tempora sera tuæ,

Sic tantos si dat fructus jam tempore verno,

quantos Autumnos, dic age Ruta dabit?

Debita acclamationis & humilimæ

subjectionis ergò f.

M. Nisodemus Lappius Vinaris

à Concionibus.

Anno

à Deo hic trIVMphVs.

XI. Gra

XI.

GRatulor Illustri quod gratia tanta JOHANNI
 GERNESTO, Heroum flori, concessa supernè,
 Victor ut Imperii in Facie generosus ovaret,
 Romanum Regem cum Sacra Electio signat;
 Tantum Certa Manus, fœlix & Lancea, palmam
 Circulus in media quâ fixus parte, dedere:
 (Dum, quasi Carceribus volitans sessore, caballus,
 Quadrupedante gravem sonitu quatit ungula arenam.)
 O quantum virtutis opus! Minor omnibus Annis
 Maximus evadit certandi dexteritate.
 Hinc tua Francfurti geminata est Gratia, cum Te
 Ipsa Dynastarum Vox Publica laudibus effert,
 Crateram, effigiem, dans præmia dulcia, Cervi:
 Inde puellarum tibi grex sua dona decoras
 Ore refert grates, niveis manibusq; corollam
 Quin te jam fatis melioribus ipse ferendis
 Imperii dignum, Princeps, putat Ensisfer armis
 Atq; tuum gladio cingit latus, accipe ferrum
 Et sis nunc, Ensis qualem jubet esse, virilis,
 Justitia Patriam, Dextra pariterq; Tuere.
 Nunc Vir; nunc Victor; Cultor placidiq; Decoris
 Diceris, En quantum tulerit via parva levamen!
 Hac Ego dum meditor, Lar simplex, horridus & Mars,
 Alternam vellunt aurem, dictisq; coërcent:
 Oeconomum scis Te? fac missa Palatia regum,
 Cui cum Stramine res, quid de Trojamine garris!
 Ast ego: Dux nobis & Marte futurus & arte
 Posthac Insignis, diuturna silentia rupit,
 Et desperato calamo, pro tempore, vires
 Addidit; exulto Patriæ Spem mente revolvens,
 Arguit Illa Seges sperata tempora Messis,
 Flos monstrat Fructus quos Serior adferet atas.

C 2

Vive

Vive Salus Patriæ, Dux Inclyte, *semper* Avitæ
Virtutis Speculum, quo Te monumenta loquantur.

Georg von Sebessen /
subjectiff. scrib.

XII.

Quàm pulchrè decorant propexum verticis aurum
O Dux magne tui victricia ferta triumphi
Quæ nuper *Solus* præsigni laude tulisti
Sic nitet auratâ speciosus imagine Phœbus
Quando diem Eo vernam recludit ab ortu
Atq; ita si intentis animi quis spectet ocellis
Quæ sit virtutum series generosa tuarum
Cœcutiat nitidum ceu *Noctua* tristis ad ignem
Ipse sat experior: magis at demiror in uno
Mortali tantum cumulum residere bonorum
Sed quid demiror? memori quin mente recorder
Quæ tua sit *Pietas Princeps*, quæ blanda *Venustas*
Corporis atq; animi, pulchrorum & *gratia morum*.
Hinc fit ut eventu fausto omnia cœpta secundans
Omnipotens tanto Te complectatur *Amore*.
Dicunt Orbiculum quando mucrone petebas
Bellerophontæum *Charites* duxisse caballum
Direxisse *Areten* frameam moderamine fausto
Pieridesq; tubas lepidè perflasse sonoras
Tympana tenta manu ingenuâ pulsasseq; *Famam*.
Maeste igitur tali comitatu, celse Dynasta,
Totius Europæ quo septus Victor abiisti
Spargere perge adeò tam diæ femina laudis;
Saxonico surget major sic messis honori.
Quod superest humili, devotus mente, styloq;
Gratulor: O Pietas penitus Te cœlica inauret
Dein superirret *Benedictio* larga Jehovæ
Nectar & Ambrosiam, gratâ ubertate coronet.

Saxo-

Saxonicosq; DUCES, quos & Pax candida cingat.
Hæc opto, fiet hæc votorum summa meorum.

Celsitud. Ejus

Subjectiff.

M. David Jhon Lipsiensis
S. S. Theol. Stud.

XIII.

V O E U

Sur le depart de mon Sei-
gneur le Duc J E H A N E R N E S T le jeu-
ne, Duc de Saxe, Juilliers, Geues, & Monts &c.
partant avec son train de sa Cour le 29. Maii, à 3. h. de ma-
tin, pour aller à Franckfurt & là, assister au Cou-
ronnement de l'empereur.

*V*ieilles, ô Dieu; ton siours conduire,
De ce grand Prince la valeur:
Maintiens le sauf, & son Empire,
Et le garde de tout malheur.
Preserve ce beau Prince au monde
Qui est du Monde les amours.
Tou siours sur cui ta grace abonde
Dun siecle dor comblant ses iours
Fay marcher les Anges à ses flancs,
Et quils ne labandonnent pas;
Ains qui l'accompagnent en tous rangs,
Et suynent de pres tous ses pas.

par

ABRAHAM DE LA FAYE.

STANCES SUR SON RETOUR

par le mesme.

*S*i jamais ieune Prince habitant icy bas,
Merita que son peuple honorast sa presence:

C 3

Cest

C'est le Duc JEHAN ERNEST, qui hazardant le pas
De sa vertu, fait veoir à CÆSAR sa vaillance.

C'est son bras vainqueur, & son vaillant courage,
Qui fait fleurir son renom, se monstrant genereux,
Luy met le glayue au poing au printemps de son aage,
Et pour sa prudence le rend par tout fameux.

C'est pourquoy maintenant, qu'il retourne vainqueur,
La ioye & le plaisir, qui nos larmes essuye
D'autant plus doucement rit dedans nostre coeur
Que le beau temps est doux apres la longue pluye.

Ores que ses faiçts animent les Histoires,
Relevant des Ayeuls les courages abbattuz,
Il, doit Bien cueillir le fruit de ses victoires
Ayant, maintenant produict celuy de ses vertuz.

Si pour sa grandeur les destins de l'espée
Demandent à son bras des miracles tous nouveaux:
Ou s'il faut qu'un iour elle soit occupée

Que ce soit pour remplir des faux TURCS les tombraux.
Il me semble le veoir battre leurs murailles,
Et de ses armées ouvrir le front & le flanc:
Et faire en la plaine, au milieu des batailles,
Des montaignes de corps, & des fleuves de sang.

Le Ciel de qui la grace aux bons est propice,
Ottroye à ce PRINCE, tout l'heur que luy desire:
Le tout puissant, tous ses souhaits accomplisse,
Et le face plus grand, que mes vers n'ont sceu dire.

ALIUD.

AB EODEM ABRAHAMO FAYO
Grand. Hel. Ber. Gall.

O Utinam nostris conatibus æqua Camæna
Libera sufficeret, Carmina plura darem,

Is

In tua, quam cuperem praconia solvere linguam
 Laudibus, & famam ferre per astra tuam.
 Ast cum sit mea nunc ars intermorta curis,
 Et desint vires, vota precesq; fero.
 Gratulor ergo, tuo DUX CLEMENTISSIME honori,
 Ex animoque tibi, quaque secunda precor:
 Det Deus ut capias tam splendida saepe BRABIA
 Ut placuit summo, nunc tibi ferre Deo:
 Perge isthoc DUX magne modo nunc vincere corda
 Et FAYUM auxilio perge levare tuo.
 Hoc igitur stadium placido transturre tenore
 Vitae & contiguae vim gravitatis adi.
 Faustus honor tibi sit, toto tibi pectore grator;
 Actibi DUX JOHANNES, premia mille precor:
 Sit faelix reditus, tibi mollia tempora currant;
 Haec precor eveniant; summa caputq; rei.
 Est ut cuncta cadant felicia, prospera quaeq;
 Eveniant justo suscipienda modo.
 Grata sume manu, que lato gratulor ore,
 Et tibi proveniant illa; tuisque simul:
 ERNSTHYADE decus Imperii, flos Incllyte fratrum,
 SAXONICAEq; Domus; vive valeque diu.

F I N I S.

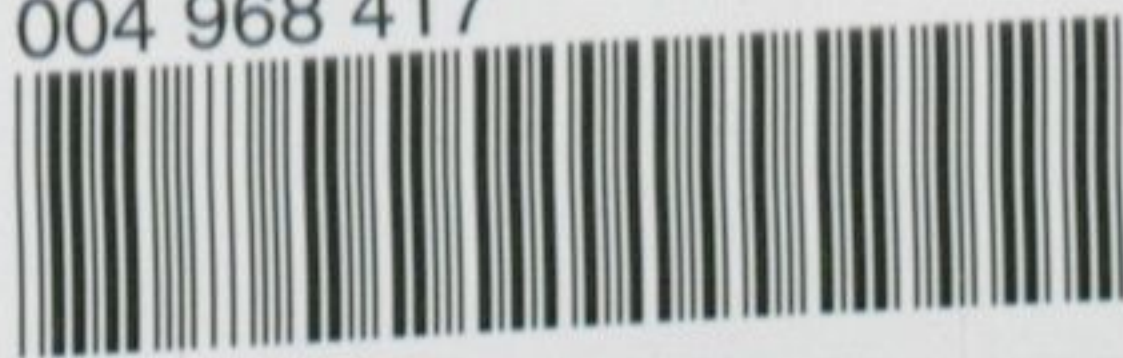

No 542 27

M. C.

ULB Halle
004 968 417

3

Sb f

V077

152

Dn. J
Du
An- E
Ipse
Exciteri
Ex
Fama vo
Co
Ensi feru
Ju
Rettulit
Im
Qua Mo
Pra
Hic ludu
Q
Ipse vola
Q
Hunc Ele
Pri
Ingenti f
Ho
Praesul at
Ex
Poculum
Inf
Venatum
Alt

STUM,
em ma-
ns
A
L
hi;
m;
a cur
Hunc Tibi p
rs
manet.
Hic

